

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ การดูแลตนเองของผู้ที่ติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ ในกลุ่มเพื่อน
โรงพยาบาลแม่แตง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่

ผู้เขียน นายคำรวิท ตรีชะ

ปริญญา สาธารณศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

รองศาสตราจารย์ นางเยาว์ อุดมวงศ์ ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรพรรณ ทรัพย์ไพบุลย์กิจ กรรมการ

บทคัดย่อ

ผู้ที่ติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์มีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตอย่างปกติสุข กลุ่มช่วยเหลือตนเองมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมให้ผู้ติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ สามารถดูแลตนเองดีขึ้นได้ การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา การดูแลตนเองของผู้ที่ติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ที่เป็นสมาชิกในกลุ่มเพื่อนของโรงพยาบาลแม่แตง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ ในช่วงวันที่ 15 กุมภาพันธ์ – 15 มีนาคม 2549 กลุ่มตัวอย่างมี จำนวน 97 ราย เลือกกลุ่มตัวอย่างตามความสะดวก เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถาม ซึ่งทดสอบหาความเชื่อมั่นด้วยสูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค ได้ค่าเท่ากับ 0.8 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา

ผลการศึกษาพบว่า

กลุ่มตัวอย่างมีการดูแลตนเองโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับดี ร้อยละ 96.9 ระดับปานกลาง ร้อยละ 3.1 และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่าด้านการดูแลตนเองที่จำเป็นโดยทั่วไป อยู่ในระดับดี ร้อยละ 92.8 ระดับปานกลาง ร้อยละ 7.2 ด้านการดูแลตนเองที่จำเป็นตามระยะพัฒนาการอยู่ในระดับดี ร้อยละ 76.3 ระดับปานกลาง ร้อยละ 23.7 และด้านการดูแลตนเองที่จำเป็นในภาวะเบี่ยงเบนทางด้านสุขภาพ อยู่ในระดับดี ร้อยละ 92.8 ระดับปานกลาง ร้อยละ 7.2 อย่างไรก็ตามยังมีกลุ่มตัวอย่างบางส่วนที่

มีการดูแลตนเองที่ไม่ถูก กล่าวคือนอนหลับน้อยกว่าวันละ 6 ชั่วโมง ร้อยละ 78.4 รับประทานอาหารประเภทหมักดองและสุกๆดิบๆ ร้อยละ 62.9 ดื่มสุราและ เครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ร้อยละ 34.0 และสูบบุหรี่ ร้อยละ 20.6 และเมื่อมีความผิดปกติของร่างกายมักปล่อยทิ้งไว้ให้หายเองมากกว่าที่จะไปรับการรักษาจากแพทย์ ร้อยละ 46.4 มีการบ้วนเสมหะลงพื้นหรือไม่เป็นที่เป็นทาง ร้อยละ 37.1 และการใช้มีดโกน กรรไกรตัดเล็บร่วมกับผู้อื่น ร้อยละ 33 มีการสำรอนทางเพศและการไม่สวมใส่ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 7.2 การสัมผัสกับสิ่งคัดหลั่งของผู้ติดเชื้อเอดส์ผู้อื่น ร้อยละ 11.3 และยังพบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีการคิดที่จะทำร้ายตนเอง ถึงร้อยละ 25.8 ผลการศึกษาครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่าแม้โดยภาพรวมการดูแลตนเองของกลุ่มตัวอย่างจะอยู่ในระดับดี แต่ก็มีพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้องหลายเรื่อง ดังนั้น นอกจากการอาศัยกลุ่มเพื่อนแล้วอาจต้องอาศัยเครือข่ายทางสังคมอื่นๆ มากกว่านี้ในการส่งเสริมให้ผู้ติดเชื้อได้มีการดูแลตนเองในประเด็นดังกล่าวให้ดียิ่งขึ้น

Independent Study Title	Self - Care of Persons with HIV/AIDS Among Self-Help Group Mae Taeng Hospital, Mae Taeng District, Chiang Mai Province	
Author	Mr. Damri Tariya	
Degree	Master of Public Health	
Independent Study Advisory Committee		
	Assoc.Prof. Nongyao Udomvong	Chairperson
	Asst.Prof. Pornpun Subpaiboongid	Member

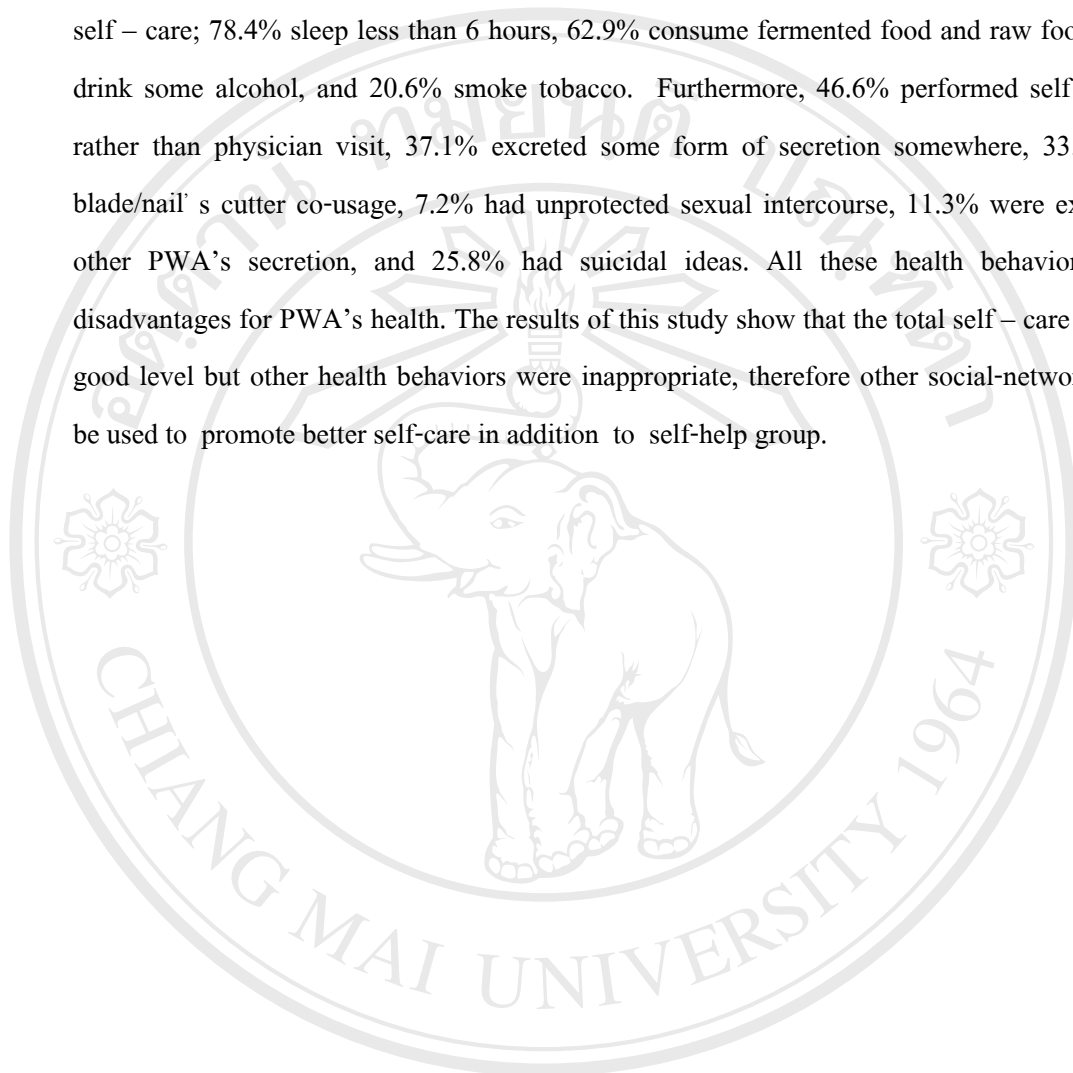
ABSTRACT

Self – care is of great importance for people who are living with HIV/AIDS (PWA) as it is a good health promoting strategy that can prolong the life of such persons. Health personnel are important to encourage PWA’s to practice self – care to improve their well being. The purposes of this study were to study the self – care pattern of PWA among Self-Help Group, Mae Taeng hospital, Mae Taeng district, Chiang Mai province. Data were collected during 15th February to 15th March 2006. The convenience sampling method was adopted to recruit the sample, which consisted of 97 persons. The research instrument used a questionnaire. The reliability coefficient was 0.8. Data were analyzed using descriptive statistics.

The results revealed that:

The total self – care of the study sample showed 96.9% at a good level and 3.1% at a moderate level; of the universal self – care requisite, 92.8% were at good level and 7.2% at a moderate level; about developmental self – care requisite, 76.3% were at a good level whereas

23.7% were at a moderate level; and health – deviation self – care requisite, 92.8% were at a good level and 7.2% at a moderate level. However, the study sample did not practice all aspects of self – care; 78.4% sleep less than 6 hours, 62.9% consume fermented food and raw food, 34.0% drink some alcohol, and 20.6% smoke tobacco. Furthermore, 46.6% performed self recovery rather than physician visit, 37.1% excreted some form of secretion somewhere, 33.0% used blade/nail' s cutter co-usage, 7.2% had unprotected sexual intercourse, 11.3% were exposed to other PWA's secretion, and 25.8% had suicidal ideas. All these health behaviors led to disadvantages for PWA's health. The results of this study show that the total self – care were at a good level but other health behaviors were inappropriate, therefore other social-network should be used to promote better self-care in addition to self-help group.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved